

РЕШЕНИЕ

№ 2338

гр. София, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12802** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Касаторът Дирекция за Национален строителен контрол (ДНСК), чрез процесуалния си представител юрк. В. С., обжалва Решение от 08.11.2021 г., постановено по НАХД № 4548/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което съдът е отменил Наказателно постановление № 1-ДНСК-9/15.03.2021 г., съставено от арх. П. Д. – заместник началник на ДНСК, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: С. 1618, Бизнес център „И. Ц. Б.“, [улица], ет. 2 и ет. 3, представлявано от В. Б. Т., на основание чл. 237, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 178, ал. 1 ЗУТ.

Твърди, че така постановеното от районния съд решение е неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според касатора, неправилно решаващият съд е приел, че обжалваното пред него наказателно постановление страда от пороци. Същият не споделя извода на въззивния съд за маловажност на деянието. Намира, че при издаването на атакуваното наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, тъй като както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление административнонаказващият орган е определил ясно и точно както качеството на извършителя, така и законовите разпоредби, които е нарушил, като по този начин безспорно е установено наличието на административно нарушение, въз основа на което е формулирана обвинителна теза. Излага довод, че в самото процесно решение е отбелязано, че „съдебният състав е категоричен в своята констатация, че от обективна страна [фирма] е извършило описаното в НП /и АУАН/ нарушение“.

В хода на съдебното производство пред касационната инстанция касаторът, чрез процесуалния си представител юрк. С., поддържа депозираната касационна жалба, с изложените в нея доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение от СРС и моли съда да уважи подадената жалба, ведно със законните последици от това.

Ответникът [фирма], чрез процесуалния си представител юрк. Л., оспорва подадената касационна жалба с доводи, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение, постановено от въззивния съд, е правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор Д., взема становище за неоснователност на жалбата и за правилност и законосъобразност на решението, постановено от СРС.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град, като взе предвид доводите, изложени в касационната жалба, тези, направени от страните в хода на производството, като прецени събраните доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

За да постанови решението си, анализирайки събраните доказателства, районният съд е приел, че от обективна страна [фирма] е извършило описаното в НП (и АУАН) нарушение, тъй като на 22.02.2021 г. без строежът „Възстановяване на носимоспособността и устойчивостта на конструкцията, ремонт покрив и антисейсмично осигуряване на Филтърнен корпус, II етап на ПСПБ „Градище“, [населено място], СО – р-н „П.“, да е бил въведен в експлоатация от компетентен орган, бил използван от жалбоподателя – пречистване на водата в съоразенията на филтърния корпус.

При преценката си относно приложимостта на чл. 28 ЗАНН, визиращ маловажен случай, въззивният съд е изложил аргументите си, че в конкретния случай са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН и доколкото АНО не го е приложил, това е основание за отмяна като е изложил следните съображения: в НП не е посочено, че досега по отношение на [фирма] е било установено с влязло в сила НП друго такова нарушение, само 3 дни след установяването на нарушението е проведено заседание на Държавна приемателна комисия и обектът е приет без възражения.

СРС се е мотивирал още, че са допуснати и съществени процесуални нарушения при издаване на НП изразяващи се в неверни фактически твърдения в АУАН и НП, а именно, че [фирма] е възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 ЗУТ, както и че размерът на санкцията е фактически немотивиран, доколкото формално декларативно е написано единствено „с оглед тежестта на извършеното нарушение“.

Настоящият касационен състав на Административен съд София град (АССГ) намира, че касационната жалба, въз основа на която е образувано делото, е подадена в срока

по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 АПК, приложим в настоящото производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 63в ЗАНН. Като такава същата е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението, постановено на СРС, е неправилно, касационната жалба е основателна. Видно от доказателствата по делото в хода на въззивното обжалване [фирма], в качеството си на възложител по смисъла на чл.161,ал.1 от ЗУТ на строеж, ползва без същия да е въведен в експлоатация от компетентен орган, в нарушение на чл.178,ал.1 от ЗУТ. Нарушението е извършено на строеж „Възстановяване на носимоспособността и устойчивостта на конструкцията, ремонт покрив, и антисеизмично осигуряване на Филтъррен корпус, находящ се на адрес и индентификационен номер подробно описани в НП. Датата на проверката е на 22.02.2021г. Съставен е и констативен протокол за датата на извършеното нарушение от ДНСК на 22.02.2021г.

Съгласно чл.161,ал.1 от ЗУТ на строеж „Възстановяване на носимоспособността и конструкция на ремонт, покрив и антисеизмично осигуряване на Филтъррен корпус, II етап на ПСПБ „П.“, находящ се в ПИ с индетификатор № 55419.6704.242, в/з Градище, с .П., Столична община –район П., [фирма] е ползвал без същия да е въведен в експлоатация от компетентен орган, в нарушение на чл.178, ал.1 от ЗУТ.

Съгласно посочения текст на закона „Възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон“. Възложителят или упълномощено от него лице осигурява всичко необходимо за започване на строителството“. Такива доказателства в случая не са налице.

Нарушението е установено на 22.02.2021г. при извършена проверка от служители на ДНСК на място на строежа, във връзка със Заповед № РД-19-135/11.02.2021г. на началника на ДНСК за назначаване на Държавна приемателна комисия на строеж първа категория „Възстановяване на носимоспособността и устойчивост на конструкцията, ремонт на покрив и антисеизмичноосигуряване на Филтъррен корпус, за което е съставен констативен протокол № РА-19-135-1/22.02.2021г.

Налице е безспорно установено ползване на строеж от [фирма], без това да е разрешено по установения законов ред, чрез издаване на разрешение за ползване от органите на ДНСК, с което е нарушен чл.178,ал.1,вр.с чл.177,ал.2 от ЗУТ.

Издаденото НП е от органите на ДНСК е правилно и законосъобразно.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че СРС е установил, че от обективна страна [фирма] е извършило описаното в АУАН и НП нарушение.

АССГ приема изводите на въззивния съд, че определеният размер на наложеното наказание не е мотивиран. Съгласно разпоредбата на чл. 237, ал. 1, т. 4 ЗУТ „на лице, което ползва строеж от първа до трета категория включително, без това да е разрешено по установения законов ред – в размер от 1000 до 10 000 лв.“ В процесното НП наказващият орган не е мотивирал кое обуславя размерът на наложената сакнция да бъде определен около средния, като единствено е посочил бланкетно „с оглед тежестта на нарушението“. Независимо от това настоящия съдебен състав приема, че наложеното наказание е правилно. Нарушението е съществено, т.к. както беше посочено нарушението е извършено на строеж „Възстановяване на носимоспособността и устойчивост на конструкцията, ремонт на покрив и антисеизмичноосигуряване на Филтъррен корпус, за което е съставен констативен

протокол № РА-19-135-1/22.02.2021г. Без дори да се цитират правни норми, когато става въпрос за възстановяване на носимоспособността и устойчивост на конструкцията, ремонт на покрив и антисеизмичноосигуряване на Филтърнен корпус е достатъчно основание наложената санкция да е над минималния размер.

За пълнота следва да се отбележи, че АССГ не споделя изводите на СРС за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 ЗАНН от АНО във връзка с посочване в АУАН и в НП неверни фактически твърдения. АНО е определил ясно и точно качеството на извършителя, както и законовите разпоредби, които е нарушил като по този начин безспорно е установено наличието на административно нарушение, като по този начин безспорно е установено наличието на административно нарушение.

Предвид изхода на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разноски по реда на АПК. На основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноски следва да бъдат възложени на касатора.

По изложените съображения и на основание чл. 63в ЗАНН, във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 08.11.2021 г., постановено по НАХД № 4548/2021 г. по описа на СРС, с което съдът е отменил НП № 1-ДНСК-9/15.03.2021 г., съставено от арх. П. Д. – заместник началник на ДНСК, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: С. 1618, Бизнес център „И. Ц. Б.“, [улица], ет. 2 и ет .3, представлявано от В. Б. Т., на основание чл. 237, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 178, ал. 1 ЗУТ и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

Потвърждава НП Наказателно постановление № 1-ДНСК-9/15.03.2021 г., съставено от арх. П. Д. – заместник началник на ДНСК, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: С. 1618, Бизнес център „И. Ц. Б.“, [улица], ет. 2 и ет .3, представлявано от В. Б. Т., на основание чл. 237, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 178, ал. 1 ЗУТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: С. 1618, Бизнес център „И. Ц. Б.“, [улица], ет. 2 и ет .3, представлявано от В. Б. Т., да заплати на Дирекция за Национален строителен контрол сумата от 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

